

Beleidsregels voor het verbranden van snoeihout

Inleiding

Op 23 mei 2003 is artikel 10.2 van de Wet milieubeheer in werking getreden (Staatsblad 2003,189 en 2003, 213). Daardoor is in het gehele land verboden om afvalstoffen in de open lucht te verbranden. Het gevolg hiervan is, dat men in de gemeente Asten op het moment geen snoeihout mag verbranden. Een ontheffing op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV), zoals voorheen gebruikelijk was, is niet langer voldoende om te mogen stoken. Daarvoor is een tweede ontheffing nodig, die gebaseerd is op beleidsregels als bedoeld in artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd om dergelijke regels vast te stellen.

Omdat wij vinden dat het mogelijk moet blijven om snoeihout in de open lucht te verbranden, hebben wij daarvoor beleid ontwikkeld. Dit beleid hebben wij in deze notitie vastgelegd.

De artikelen uit de Algemene Plaatselijke Verordening, die op stoken betrekking hebben, blijven van toepassing.

Ontheffing op grond van de APV was tot 23 mei 2003 voldoende.

Het verbod op het verbranden van afvalstoffen was tot 23 mei 2003 alleen geregeld in de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Asten. Het is verboden in de open lucht vuur aan te leggen, te stoken of te hebben (artikel 5.5.A.1, thans artikel 5:34 lid 1). Burgemeester en wethouders hadden de bevoegdheid om een stookontheffing te verlenen aan de Brandweer gemandateerd. Het verbranden van snoeihout moest worden gemeld. Daarna mocht worden gestookt.

Wijziging van de Wet milieubeheer.

Het nieuwe artikel 10.2, eerste lid van de Wet milieubeheer luidt: "Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen door deze - al dan niet in verpakking - buiten een inrichting te storten, anderszins op of in de bodem te brengen *of te verbranden*".

Artikel 10.63, tweede lid geeft burgemeester en wethouders de bevoegdheid om een ontheffing te verlenen voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen, voor zover het geen gevaarlijke afvalstoffen betreft. De artikelen 8.5 tot en met 8.25 van de Wet milieubeheer zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het verlenen, weigeren, wijzigen en intrekken van een ontheffing van dit verbrandingsverbod.

Een ontheffing of melding.

Door de wijziging van de Wet milieubeheer kan niet langer volstaan worden met het doen van een melding. In de nieuwe situatie is sprake van een ontheffingenstelsel in plaats van een meldingenstelsel.

Wij hebben criteria ontwikkeld voor een duidelijk afwegingskader en ontheffingsvoorschriften opgesteld. Een van die criteria is dat wij een ontheffing willen verlenen voor het verbranden van snoeihout en niet voor het verbranden van onbehandeld of bewerkt hout. In de praktijk blijken hierover nogal eens misverstanden te bestaan. Wij verlenen geen ontheffing voor het verbranden van afval, dat afkomstig is van bedrijfsmatige activiteiten. Veelal is in vergunningen op grond van de Wet milieubeheer een voorschrift opgenomen, dat de verbranding van afvalstoffen op het terrein van de inrichting verbiedt. Wij zijn van mening dat, zodra wij daarvoor ontheffing hebben verleend, een dergelijk verbod in de milieuvergunning geen beletsel behoeft te zijn om op het terrein van de inrichting, daarvan afkomstig snoeihout te verbranden. De voorschriften uit Algemene Maatregelen van Bestuur die het verbranden van uit een inrichting

afkomstige afvalstoffen verbieden, maken overigens een uitzondering voor gevallen, waarbij een gemeentelijke verordening zulks toestaat.

Voor verbranding van de volgende stoffen is een ontheffing mogelijk.

Verbranding ten behoeve van "kampvuren" en ziektebestrijding staat niet ter discussie.

Snoeihout, fruitsnoeihout, riet, aardappel- en aspergeloof kunnen onder een ontheffing vallen. Dit afval mag echter niet van elders zijn aangevoerd. Het dient te worden verbrand op het terrein waarvan het afkomstig is.

Het belang van de bescherming van het milieu verzet zich er niet tegen, dat wij een ontheffing verlenen voor het verbranden van snoeihout, omdat deze activiteit een gevolg is van het onderhoud van ons landschap.

Alternatieve verwijderingsmethoden achten wij op het moment niet haalbaar.

Wij verlenen geen ontheffing voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen.

Door voorschriften aan de ontheffing te verbinden, willen wij voorkomen dat andere afvalstoffen, zoals huishoudelijk afval, verf, olie of banden en dergelijke worden meeverbrand".

Ontheffing voor een bepaalde tijd.

Een ontheffing op grond van artikel 10.63 van de Wet milieubeheer mag voor een bepaalde tijd worden verleend. Het betreft een ontheffing van een wettelijk verbod oftewel een uitzondering op een regel. Verlening van een ontheffing voor onbepaalde tijd verhoudt zich hiermee per definitie niet. Er zou dan een soort vergunningstelsel ontstaan. Een ontheffing mag daarom slechts voor een bepaalde tijd worden verleend. Snoeien vindt normaliter plaats in het najaar en het voorjaar. Wij kiezen ervoor om de duur van een ontheffing te laten gelden voor één van de beide genoemde periodes.

Een individuele ontheffing.

De gemeente kan niet voor alle burgers in de gemeente of branchegericht één algemene ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer verlenen. Een ontheffing is immers een uitzondering op een verbod (in dit geval een verbrandingsverbod) voor individuele situaties. Verlening van een ontheffing voor een grote groep van burgers zou in feite neerkomen op een vrijstelling. Artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer biedt voor een vrijstelling of verlening van één algemene ontheffing voor een groep van mensen geen ruimte.

De praktijk.

In de praktijk gaat het bij verbranding van afvalstoffen in de open lucht om organisch materiaal, hoofdzakelijk in de vorm van snoeihout. In het buitengebied is stoken een normale gang van zaken. Nodeloze vervuiling kan plaatsvinden, wanneer andere stoffen worden meeverbrand.

Dat is het geval wanneer vloeibare brandstoffen, zoals benzine, petroleum of afgewerkte olie worden gebruikt, om het vuur aan te maken. Dergelijke vloeibare brandstoffen vormen, los van de emissie van schadelijke stoffen, een bedreiging voor het milieu, omdat ze in de bodem terecht kunnen komen en daardoor bodemverontreiniging kunnen veroorzaken. Soms worden ook stoffen zoals plastic, autobanden, kabels, bouwmaterialen e.d. meeverbrand. Het verbranden van dit soort stoffen leidt er toe, dat meer schadelijke stoffen worden uitgestoten, dan verantwoord is.

Bodembeschermende voorschriften

In de ontheffing op grond van de Wet milieubeheer nemen wij voorschriften op inzake bodembeschermende voorzieningen en maatregelen. De grondslag voor zulke voorschriften is artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer. In de ontheffing zelf nemen wij een directe verwijzing op naar de zorgplicht van artikel

13 van de Wet bodembescherming. Dit houdt in dat de verbranding geen bodemverontreiniging mag veroorzaken.

Milieuhygiënische effecten

Verbranden van snoeihout in de open lucht gebeurt niet onder ideale omstandigheden. Openluchtvuur hebben een betrekkelijk hoge vochtigheidsgraad door het verse materiaal en door lage temperaturen, waardoor de verbranding vaak onvolledig is. Hierdoor ontstaan meer schadelijke stoffen, dan bij het gebruik van een stookinstallatie. Het betreft verzurende stoffen (stikstofoxiden en zwaveloxiden), broeikasgasveroorzakende stoffen (koolmonoxide, kooldioxide en methaangas), bodem- en waterverontreinigende stoffen (asresten) , kankerverwekkende stoffen (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) en giftige stoffen (kwik en dioxinen).

Alternatieven voor verbranden van snoeihout

In artikel 10.4 van de Wet milieubeheer is de zogenaamde Ladder van Lansink opgenomen. Deze bevat een volgorde in toe te passen methodes van afvalverwijdering, in het belang van de bescherming van het milieu. Het artikel geeft een voorkeursvolgorde aan voor de verwijdering van afval, waaronder ook snoeiafval valt. Indien er geen milieuvriendelijker alternatief aanwezig is, wordt het verbranden van afvalstoffen gezien als een methode van afvalverwijdering. Wij hebben onderzocht in hoeverre versnippering en afvoer van snoeiafval naar een biomassacentrale een haalbaar alternatief voor verbranding is. Afvoer naar een biomassacentrale, zonder subsidie, is financieel gezien, geen haalbare kaart.

Algemene Plaatselijke Verordening

Voor het verbranden van afvalstoffen in de open lucht is in de eerste plaats een ontheffing nodig op grond van artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer. Bij de verbranding van afvalstoffen moet echter ook worden gelet op aspecten van openbare orde en veiligheid.

Artikel 10.63, tweede lid van de Wet milieubeheer biedt immers geen mogelijkheid om de vergunning te weigeren, indien de openbare orde en de veiligheid in het geding zijn. De voorschriften, die aan een dergelijke ontheffing verbonden worden, mogen alleen dienen ter bescherming van het milieubelang. Artikel 5:34 derde lid van de Algemene Plaatselijke Verordening biedt de mogelijkheid om, naast een ontheffing op grond van de Wet milieubeheer, een ontheffing op grond van de APV te verlenen. Daarbij houden wij rekening met de aspecten van openbare orde en veiligheid. Aan deze ontheffing verbinden wij voorschriften die het belang van deze aspecten beschermen.

De situatie is denkbaar dat er geen reden is om een ontheffing op grond van de Wet milieubeheer te weigeren, maar dat wij in het belang van de openbare orde of veiligheid wel een ontheffing op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening moeten weigeren. In dat geval mogen de afvalstoffen niet in de open lucht worden verbrand.

Vaststelling van stookperiodes

Wij moeten terughoudend zijn bij het verlenen van ontheffingen. Daarom hebben wij twee stookperiodes vastgesteld. Door het instellen van stookperiodes kunnen de activiteiten worden gebundeld. Het is onze bedoeling om ontheffing te verlenen voor het stoken tijdens zo'n stookperiode. Van een ontheffing mag tijdens de periode waarvoor deze is verleend, meerdere keren gebruik worden gemaakt. Hierbij geldt als voorwaarde, dat telkens wanneer men wil stoken, dat tenminste 24 uur tevoren bij de gemeente wordt gemeld.

Voor burgers, die verwachten dat zij veel te stoken hebben, is het daarom aantrekkelijk om bijtijds ontheffing aan te vragen.

Wij wijzen als stookmaanden in het najaar, november en december aan en als stookmaanden in het voorjaar, maart en april. Gedurende die maanden wordt het

meeste gesnoeid. De bomen hebben dan geen blad en de kans dat er in die periodes nesten van beschermde vogels aanwezig zijn, die door de werkzaamheden verstoord kunnen worden, is gering. Bovendien is er gedurende de genoemde maanden over het algemeen geen sprake van grote droogte. Het gevaar dat tengevolge van stookactiviteiten, in een bos of ander natuurgebied brand ontstaat, is hierdoor niet groot.

Wij kunnen overigens in tijden van grote droogte nog altijd een totaal stookverbod afkondigen.

Procedure voor ontheffing

De te doorlopen procedure om ontheffing te verlenen, is gebaseerd op de Algemene wet bestuursrecht. De gang van zaken is als volgt:

1. De aanvraag wordt door middel van het aanvraagformulier 'verbranden van snoeihout in het buitengebied' ingediend. Op dit formulier moet zijn vermeld: wanneer men wenst te stoken, wat de reden is van de aanvraag (kampvuur, snoeihout verbranden), de hoeveelheid te verbranden afval, de plaats waar het vuur wordt gestookt en de naam en het adres van de aanvrager.
2. Wij toetsen de aanvraag op ontvankelijkheid. Indien er gegevens ontbreken, verzoeken wij de aanvraag binnen een bepaalde termijn aan te vullen. Daarna nemen wij een besluit over het verzoek. Hierbij nemen wij de beleidsregels uit deze notitie in acht. Aan een ontheffing verbinden wij voorschriften om de bescherming van milieubelangen te waarborgen. Wij passen voorschriften aan, als de plaatselijke situatie daartoe aanleiding geeft.
3. Wij zenden ons besluit naar de aanvrager en maken ons besluit bekend op de gemeentelijke pagina van een huis-aan-huiskrant. Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunnen de aanvrager en belanghebbenden tegen ons besluit binnen 6 weken nadat het bekend is gemaakt, bij ons bezwaar maken;
4. Indien er geen bezwaren zijn ingekomen, wordt het besluit onherroepelijk en kan de aanvrager gebruik maken van de ontheffing.

In verband met de proceduretermijn moeten aanvragen ruim van tevoren worden ingediend. Wij hebben één aanvraagformulier opgesteld voor de ontheffing van het verbrandingsverbod. De aanvragen om ontheffing moeten tenminste 6 weken voor de geplande stookdatum worden ingediend. Aanvragen om ontheffing die korter tevoren inkomen, laten wij buiten behandeling.

Uitzonderingssituaties

Het gebruik van vuurkorven en barbecues valt buiten de reikwijdte van het ontheffingenbeleid. Bij vuurkorven en barbecues is geen sprake van het zich ontdoen van afvalstoffen, maar van aanwending van afvalstoffen. Ook in artikel 5:34 tweede lid van de APV staat dat het verbod niet van toepassing is op de volgende zaken: verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke; sfeervuren, zoals terrashaarden en vuurkorven en vuur voor koken, bakken en braden.

In al die gevallen geldt dat hierdoor geen gevaar, overlast of hinder voor de omgeving mag worden veroorzaakt.

Voor een kampvuur vuur kunnen wij buiten de genoemde stookperiodes ontheffing verlenen.

Bij de bestrijding van besmettelijke plantenziektes (bijvoorbeeld bacterievuur, Phytophthora) kan het noodzakelijk zijn om op korte termijn passende maatregelen te nemen, zoals het ter plaatse verbranden van de zieke bomen/gewassen. Om besmettingsgevaar te verkleinen, kunnen wij daarvoor eveneens buiten de vastgestelde periodes een ontheffing verlenen. Bij het ontheffingsverzoek dient dan een verklaring van de Plantenziektenkundige Dienst overgelegd te worden, waaruit blijkt dat verbranden noodzakelijk is.

Ontheffingscriteria

Wij verlenen alleen ontheffingen voor niet van derden afkomstig materiaal. De volgende criteria hanteren wij als afwegingskader:

1. Er mag alleen snoeihout worden verbrand, dat afkomstig is van het eigen terrein. Het materiaal moet op het eigen terrein worden verbrand.
2. Binnen de bebouwde kom mag geen snoeihout worden verbrand. Deze notitie betreft dan ook het verbranden van snoeihout in het buitengebied van de gemeente Asten. Wij houden hierbij de grenzen van het "Bestemmingsplan buitengebied Asten 2008" aan. Het is niet toegestaan om snoeihout dat binnen de bebouwde kom is ontstaan naar het buitengebied over te brengen om daar te verbranden.
3. Er moet een afstand van minimaal 50 meter worden aangehouden tussen een brandstapel en naburige bebouwing, brandbare objecten en de openbare weg. De afstand van een brandstapel ten opzichte van natuurgebieden dient tenminste 100 meter te bedragen.

Voor de bepaling of een gebied een natuurgebied is, gelden de twee bestemmingen "Bos en Natuur" uit het "Bestemmingsplan buitengebied Asten 2008"

Ontheffingsvoorschriften

Aan de ontheffing verbinden wij een aantal algemene eisen die er toe moeten leiden, dat nadelige milieuhygiënische effecten zoveel mogelijk worden beperkt. Afhankelijk van de situatie kunnen wij nadere voorwaarden stellen. De basisvoorschriften zijn als volgt.

1. Stoken mag plaatsvinden van 09.00 tot 17.00 uur. Uiterlijk 24 uur voordat met stoken wordt begonnen dient degene aan wie de ontheffing is verleend, dit aan de gemeente te melden.
2. Het stoken mag alleen plaatsvinden binnen de periode waarvoor de ontheffing is verleend. Van de ontheffing mag gedurende de stookperiode, waarvoor deze ontheffing geldt, meerdere malen gebruik worden gemaakt, mits daarbij telkens voldaan wordt aan voorschrift 1 (uiterlijk 24 uur tevoren melden aan de gemeente).
3. Het stoken mag niet plaatsvinden op zon- en/of feestdagen.
4. Het is niet toegestaan andere materialen en/of stoffen dan snoeihout, fruitsnoeihout, riet en aardappel- en aspergeloof op te stoken. Definitie van snoeihout: hout dat men van bomen of struiken haalt in het kader van duurzaam onderhoud.
5. Om bodemverontreiniging te voorkomen, is het op grond van artikel 13 van de Wet bodembescherming (zorgplicht) **niet** toegestaan bij het aanmaken van het vuur gebruik te maken van brandbare vloeistoffen, zoals benzine, spiritus of petroleum. De brandstapel mag slechts worden aangemaakt met behulp van papier en/of stro.
6. Er moet een afstand van minimaal 50 meter worden aangehouden ten opzichte van bebouwing, brandbare objecten, openbare weg en 100 meter ten aanzien van natuurgebieden.
7. Ten opzichte van oppervlaktewater moet een afstand van 10 meter worden aangehouden, zodat afspoeling wordt voorkomen.
8. Er mag niet gestookt worden bij regen, mist, draaiwind en/of een windkracht groter dan 4 volgens de schaal van Beaufort (maximaal 7,9 m/s).
9. Er dient zodanig gestookt te worden dat er geen vliegvuur of hinder ten gevolge van rook kan ontstaan. Bij hinder aan derden dient het stoken direct te worden beëindigd.

10. De verbranding mag uitsluitend plaatsvinden indien de windrichting zodanig is dat het verkeer op de openbare weg niet door rookontwikkeling kan worden gehinderd en dat de rook niet in de richting van gebouwen gaat.
11. Per brandstapel mag maximaal 30 m³ snoeihout opgestookt worden.
12. Het grondoppervlak van de brandstapel mag maximaal 12 m² zijn.
13. Het verbranden van snoeihout dient plaats te vinden op een onbrandbare ondergrond.
14. De verbrandingsresten moeten binnen 4 dagen na de verbranding zijn verwijderd en op een verantwoorde wijze worden afgevoerd.
15. Bij het vuur dient voortdurend toezicht te worden gehouden door tenminste 1 persoon van 18 jaar of ouder. Deze persoon moet beschikken over een schop en voldoende blusmiddelen om zonodig het vuur te kunnen doven of temperen.
16. Stoken is alleen op het eigen terrein toegestaan.
17. De stookplaats mag niet worden verlaten, voordat het vuur geheel gedoofd is.
18. Op verzoek van een toezichthoudende ambtenaar van de gemeente, politie of brandweer dient de aanvrager de gemeentelijke ontheffing voor het stoken van snoeihout te tonen.
19. Aanwijzingen van de brandweer, politie of een gemeentelijk toezichthouder dienen stipt en onmiddellijk te worden opgevolgd.

Mandatering

De bevoegdheid om een stookvergunning te verlenen, was voorheen aan de brandweer van Asten gemandateerd. Het verbranden van snoeihout moest worden gemeld en daarna mocht er worden gestookt. Het betrof destijds stookvergunningen, die verleend konden worden op grond van de Algemene plaatselijke verordening. De mandaatregeling van de gemeente Asten zal er in voorzien wie nu bevoegd is om de ontheffingen te ondertekenen.

Handhaving

Het zonder ontheffing verbranden van snoeihout of andere afvalstoffen is een overtreding van artikel 10.2 van de Wet milieubeheer. In de Wet op de economische delicten is overtreding van dit artikel aangemerkt als een economisch delict. Op basis daarvan kan justitie strafrechtelijk optreden bij constatering van een overtreding. Naast strafrechtelijke handhaving is bestuursrechtelijke handhaving door de gemeente mogelijk op grond van de Algemene wet bestuursrecht.

Inwerkingtreding

Omdat wij stookperiodes hebben aangewezen, kan op basis van deze beleidsregels dit jaar pas in de maand november met ontheffing worden gestookt. Verzoeken om ontheffing van het stookverbod moeten immers tenminste 6 weken tevoren worden ingediend. Wij besluiten dat deze beleidsregels met ingang van 1 september 2011 in werking treden.

Bijlagen:

1. aanvraagformulier voor een ontheffing voor het verbranden van snoeihout in het Buitengebied.
2. voorbeeldontheffing
3. voorbeeldpublicatie

Leges

Het in de open lucht verbranden van afvalstoffen is een goedkope oplossing om zich ervan te ontdoen. Er zijn geen kosten voor de verbrander. De gemeente maakt echter wél kosten bij het verlenen, het publiceren en versturen van de ontheffingen. De hoogte van deze kosten houdt verband met het aantal

aanvragen om ontheffing. Wij vinden het redelijk om de kosten die wij hiervoor maken, door te berekenen in de leges.

Voor een ontheffing op grond van artikel 10.63 van de Wet milieubeheer mogen wij geen leges heffen. Artikel 10.34a van de Wet milieubeheer bepaalt namelijk dat met betrekking tot beschikkingen krachtens deze wet geen rechten mogen worden geheven.

Voor een ontheffing op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Asten, die uit het oogpunt van de openbare orde eveneens vereist is om te mogen stoken, mogen wij wel leges heffen.

De hoogte van de leges is geregeld in de legesverordening van de gemeente Asten. De leges voor een ontheffing bedraagt op dit moment €51.- per stookperiode.

Vaststelling van beleid

Wij hebben deze beleidsregels vastgesteld in onze vergadering van 23 maart 2011.

college van burgemeester en wethouders van Asten,
de secretaris, de burgemeester,
mr. W.M.A. Verberkt ir. J. Beenakker